

Chór

Vladimír Merta

Možná se vytratil jako panáček z těsta
napsal že napíše někdy později
všechny zdi a temné věže města
se zachvěly v průvanu
On našel - já ztratil naději

Proradná svoboda - bílý kus chleba
smíchaného s hlínou pískem a se solí
Mohla být milenka nevěsta i žena
v libovolné náruči mne anebo tebe - kohokoli

Stáli jsme na nádraží mávali za ním
kapesníky slzí marně do tmy
dávali mu do pasu desítku cigaret
kapesní atlas a flašku rumu z Kotvy

Někdo z vás si možná ani nevšiml
odchází někdo koho měl kdysi rád
chodíval s námi do kina Klub na pivo na gympl
Najednou je a není - emigrant

Nemůžu mlčet ani řvát
to jenom utichá jeden hlas ve mně
častokrát si ten kdo odsud utíká
bere sebou na cestu poslední kousek mé země

Jako sochy v sobě neseme kusy bídy
na naší temné cestě Galilejí
vidáme se stokrát denně - a naráz nikdy
a kapky deště nelítostně zabíjejí

Měl smutný hlas a hrál tak prostě
potkal jsem ho kdysi dávno před léty
pod sochou Krista hrál ďáblu na Karlově mostě
- já to mám za sebou na řadě jsi teď ty

Vinu má každý - jsme všichni vězni
Proč lidi mizí jako sníh z hor?
Bloudíme kolem sebe... obvinění z vraždy
Proč nikde nezazní husitský chór?